

6.8.

Ανάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁπότε πρεωβραζένιε γὰ εἶα ἡ εἶσα ἡλσηεγω ἴησα χρίτλ.

2. hlas Byz. / ZR

..

Ὁ φωτί σου άπασαν // Ἦζε εβ'έτομz τ'βοήμz

Ὁ εν τώ όρει τώ Θαβώρ // Ἦζε ἡα γορ'ε Δ,λεώρετ'εἷ

Τό προήλιον σέλας Χριστός // Ἦζε πρέζδε εόλημz εβ'έτ'z χρίτόεz

Byzantská tradícia: Am, Vi

Ruská tradícia predreformná: S439, S440, Pp

Ruská tradícia poreformná: S409,414,442

Pr (*Prazdniki pomorské*)

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'

Ὁ φωτὶ σου ἀπασαν ^{ha.G} τὴν οἰκουμένην αγιάσας, ^{xxh}
εἰς ὅρος υψηλόν ^{ah.G -a} μετεμορφώθης αγαθέ, ^{xxE -a}

δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου ^{FG.E} τὴν δυναστείαν σου, ^{xxG}
ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβιάσεως, ^{xxE}

διό βοῶμέν σοι, ^{GF.E}
Εὐσπλαγχνε Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ^{xxE}

На литіи стіхѣры самогласны, гласъ ѿ:

Нже вѣѣтомъ твоѣмъ вѣдѣ велееннѣю ѡвѣѣтнѣвъ,

на горѣ вѣиоцѣ прѣвѣразнѣа ѿнѣ, вѣнѣ,

показавъ ѡчѣнникѣмъ твоѣмъ еиѣдѣ твоѣ,

ѣѣкъ мѣръ нѣзѣвлѣаешн ѡ прѣсѣдѣплѣнѣа.

тѣѣмъже вѣпѣѣмъ тѣ:

мнлоѣрѣе гѣнѣ, епачѣ дѣшнѣ нѣшнѣ.

Am

φω-τί σου ά- πα-σαν τήν οι- -κου-μέ-νην α- γι- -ά- -σας,

Am

Vi

S414

S442

Pr

Am

εις ό-ρος υ- ψη- λόν με-τε-μορ-φώ-θης α- γα-θέ,

Am

Vi

S414

S442

Pr

Am

δεί-ξας τοίς Μα-θη-ταίς σου τήν δυ-να-στεί-αν σου,

Am

Vi

S414

S442

Pr

Am

ό-τι κό-σμον λυ-τρού-σαι εκ πα-ρα-βά-σε-ως,

Am

Vi

S414

S442

Pr

Am

δι - ό βο-ώ-μέν σοι, Εύ-σπλαγ-χνε Κύ-ρι-ε, σώ-σον τας ψυ-χας η-μών.

Am

Vi

S414

S442

Pr

Ο αυτός

Ο εν τώ όρει τώ Θαβώρ^{Ga.h} μεταμορφωθείς έν δόξη Χριστέ ο Θεός, ^{xxG}
καί υποδείξας τοίς Μαθηταίς σου, ^{xG -a} τήν δόξαν τής σής θεότητος, ^{xxE}
καταύγασον ^{GF.E} καί ημάς ^{yh**} τώ φωτί τής σής επιγνώσεως, ^{xxG}
καί οδήγησον έν τή τρίβω τών εντολών σου, ^{xG}
ως μόνος αγαθός καί φιλόανθρωπος. ^{xxE}

Иже на горѣ ѿблвѣренъ прѣображенъ во славу, христе бже,
и показавъ оученикомъ твоимъ славу твою бже,
озари и нас светомъ твоимъ радостнымъ,
и настави на стезю заповѣдей твоихъ, яко единъ благъ и милостивъ.

○ εν τώ ό-ρει τώ Θα-βώρ με - τα-μορ-φω-θείς έν δό-ξη Χρι-στέ ο Θε-ός,

Am

Vi

Pp

Η-ΨΕ ΗΑ ΓΟ-ΡΪ ΦΑ-ΒΟ-ΡΗ-ΣΤΪ- Η ΠΡΕ-ΟΪ-ΡΑ-ΖΗ-ΒΖ- ΣΑ ΒΖ ΣΑΑ-ΒΪ ΧΡΗ-ΣΤΕ ΕΟ - ΨΕ

S439

S409

S414

S442

Pr

Am - trisem.

καί υ-πο-δεί-ξας τοίς Μα-θη-ταις σου τήν δό-ξαν τής σής θε-ό - τη- τος,

Am

Vi

Pp

Η ΠΟ-ΚΑ - ΖΑ-ΒΖ ΟΥ-ΥΕ-ΗΗ-ΚΟ-ΜΖ ΣΒΟ-Η- - ΜΖ ΣΑΑ- ΒΪ ΣΒΟ- -ΙΕ- ΓΟ ΕΟ -ΨΗ- ΣΤΒΑ

S439

S409

S414

S442

Pr

Am – trisem.

κατ-αύ-γα-σον καί η-μάς τώ φω-τί τής σής ε-πι-γνώ-σε-ως,

Am

Vi

Pp

Ο-ΣΕΪ-ΤΗ Η ΗΛ-ΣΖ ΣΕΪ-ΤΣ-ΜΒ ΤΒΟ- ΙΣ-ΓΟ ΒΗ- ΔΪ- ΗΗ- -ΪΑ

S439

S409

S442

καί ο-δή-γη-σον έν τή τρί-βω τών εν-το-λών σου,

Am

Vi

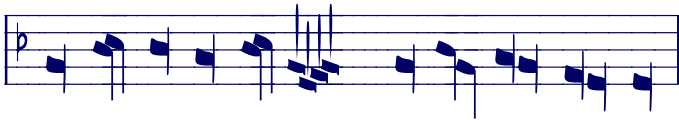
Pp

Η ΗΛ-ΠΡΑ-ΒΗ ΗΛ ΣΤΒ-ΖΙΘ ΖΑ-ΠΟ-ΒΪ-ΔΗ-Η ΤΒΟ- Η- -ΧΖ

S439

S409

S414

Am

ως μό-νος α-γα-θός καί φιλ-άν-θρω-πος.

Am

Vi

Pp
 Ἰ-ΚΟ Ἰ-Ε-ΔΗ-ΗΣ ΒΛΑ-ΓΣ Η ΥΙΟ-ΒΓ-ΚΟ-ΛΙΟ - ΒΥ - ΥΒ.

S439

S440

S409

S414 S442

Pr

Ο αυτός

Τό προήλιον σέλας Χριστός, ^{Ga.h}
σωματικώς επί τής γής* περιπολεύων, ^{xxh}
καί πρίν τού Σταυρού, άπαντα ^{cG.E} τά τής φρικτής^{yh**}
οικονομίας τελέσας θεοπρεπώς, ^{xxG}
σήμερον * έν Θαβώρ τώ όρει, ^{EF.D}
μυστικώς * τής Τριάδος τόν τύπον υποδείκνυσι, ^{xxE}

τούς γάρ προκρίτους* τρείς τών Μαθητών, ^{FE.D}
Πέτρον ^{Ga.h} καί Ιάκωβον καί Ιωάννην, ^{yxh}
σύν αυτώ αγαγών ^{aG.a} κατ' ιδίαν, καί μικρόν ^{EF.D..a}
υποκρύψας * τής σαρκός τό πρόσλημμα, ^{aF.D}
μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών ^{xE -a}

εμφαίνων **

τού αρχετύπου κάλλους τήν ευπρέπειαν, ^{xxG -a}
καί ταύτην ουχ ολόκληρον, ^{xxE}

τό μέν πληροφορών αυτούς, ^{dc.h}

τό δέ καί φειδόμενος, ^{dc.h}

μήπως σύν τή οράσει ^{xG -a} καί τό ζήν απολέσωσιν, ^{xxE}

αλλ' ως ηδύναντο ^{aFD} χωρείν ^{yh**}

τούς σωματικούς οφθαλμούς περιφέροντες. ^{xxG}

Καί προφητών τούς ακραίμονας ^{cG.E}

Μωϋσήν καί Ηλίαν ^{EF.D} ηνέγκατο, ^{xG}

αναλόγως μαρτυρούντας ^{xG -a} αυτού τήν θεότητα, ^{xxE}

καί όπι αυτός εστι ^{aF.D} τό αληθινόν ^{yh**}

τής πατρικής ουσίας απαύγασμα, ^{xxG -a}

ο κυριεύων ζώντων καί νεκρών. ^{FE.E -F}

Διό^{Ga.h**} καί νεφέλη καθάπερ σκηνή, ^{xxG--} περιέσχεν αυτούς, ^{xxE}

καί φωνή ^{yh**} άνωθεν ***

τού Πατρός εκ τής νεφέλης, ^{xG -a} ηχητικώς προσμαρτυρούσα καί λέγουσα. ^{GF.E}

Ούτός εστιν όν αρρεύστως * εκ γαστρός, πρό εωσφόρου εγέννησα, ^{GF.E}

Υίός ο αγαπητός μου* όν απέστειλα σώσαι, *

τούς εις Πατέρα καί Υιόν* καί Πνεύμα Άγιον βαπτιζομένους, ^{xxE -G}

καί ομολογούντας πιστώσ ^{yxh} ως αδιαίρετόν εστιν ^{xxh}

έν τό κράτος τής θεότητος, ^{xxG--} αυτού ακούετε. ^{xxE}

Αυτός ούν φιλόφρωπε Χριστέ ο Θεός, ^{xxG}

καί ημάς καταύγασον, ^{cG.E} έν τώ φωτί ^{yh**}

τής απροσίτου σου δόξης, ^{xG}

καί αξίους ανάδειξον κληρονόμους, *

τής ατελευτήτου βασιλείας ^{xG -a} σου, ως υπεράγαθος. ^{xxE}

Иже прежде солнца свѣтъ хри́тосъ, тѣлѣице на землѣ жителствѣла,
и прежде крѣта вѣла, ѣже страшнаго смотрѣнїа, совершнѣвъ бѣгоубиоу,
днесь на давѣрствѣи горѣ, таинноу трѣцы ообразъ показѣла:

и зѣлныа во трѣ оученики, петра и іаковла и іоанна,
на ню возвѣла ѣси наединѣ, и мѣла
скрѣвъ плоти воспрїаѣте, превобразнѣла ѣси предъ нами,
явлѣла началообразныа доброты бѣгоубїе, и то не всеовершѣнноу:

о во и звѣствѣла тыла, вкѣпѣ и цада,
да не какъ со зракомъ и ѣже жити погубѣаѣтъ,

но ѣкв можѣхъ вмѣцѣти тѣлѣеныа очима стерпѣце.
и прѣрокъвъ верхѣныа мωυσεа и нїю прнѣла ѣси,
непрекословнѣ свидѣтельствѣющыа ѣгѣ вѣствѣ,

и ѣкв тои ѣсть истинное оѣскагоу сѣствѣ іаанїе,
гдѣствѣаи жнѣими и мѣртѣыми.

тѣмъ и облакъ ѣкоже сѣнь ѡбѣаѣтъ и хъ.

и глаѣзъ свѣше

оѣ и зъ облака шѣмнѣ предъсвидѣтельствѣющыи и глаголющыи:

ѣи ѣсть, ѣгѣже нетлѣннѣ и зъ чрѣва прежде деннїцы роднѣхъ,

ѣнъ возлюбленнѣи мѣи, ѣгѣже поглахъ спастнѣ,

во оцѣ и снѣ и дѣа сѣагоу крѣцѣаѣмыа,

и исповѣдающыа вѣрнѣ, ѣкв нераздѣльна ѣсть ѣдина держѣва вѣствѣла,
тогѣ поглашѣаѣте.

ѣмъ оѣвѣ, члѣвѣколюбче хри́те бѣе,

и наѣз ѡздрѣ свѣтомъ

непрнѣтѣпныа твоѣа славы,

и достѣины покажѣ наслѣдники

безконѣчнагоу црѣвїа твоѣгоу, ѣкв преблѣгъ.

Am

Τό προ-ή- λι- ον σέ-λας Χρι-στός σω-μα-τι-κώς ε- πί τής γής πε-ρι-πο-λεύ-ων,

Am

Vi

Am

καί πρίν τού σταυ-ρού, ά-παν-τα τά τής φρικ- τής

Am

Vi

Am

οι-κο-νο-μί-ας τε- -λέ- -σας θε- -ο- πρε-πώς,

Am

Vi

Am

σή-με- ρον έν Θα-βώρ τώ ό-ρει μι-σι- κώς τής Τρι- ά-δος τόν τύ-πον υ-πο-δείκ- νυ-σι,

Am

Vi

Am

τούς γάρ προ-κρί-τους τρεις τών Μα-θη- τών Πέ-τρον Ι- -ά-κω-βον και Ι- ω - - άν -νην,

Am

Vi *pl.2*

Am

σύν αυ-τώ α-να-γα-γών κατ' Ι- δί-αν και μι-κρόν υ-πο-κρύ-ψας τής σαρ-κός τό πρό-σλημ-μα,

Am

Vi

Am

μετ-ε- μορ- φώ- θη έμ-προ-σθεν αυ-τών, εμ- - φαί- νων

Am

Vi

Am

τού αρ-χε-τύ-που κάλ-λους τήν ευ-πρέ-πει-αν και ταύ- την ουχ ο- λό - κλη- ρον,

Am

Vi

Am

τό μέν πλη-ρο-φο-ρών αυ-τούς τό δέ και φει- δό-με-νος,

Am

Vi

Am

μή-πως σύν τή ο- ρά- σει και τό ζήν α-πο-λέ- σω- σιν,

Am

Vi

Am

αλλ' ως η-δύ-να-ντο χω-ρείν τούς σω-μα-τι-κούς οφ-θαλ-μούς πε-ρι-φέ-ρον- τες.

Am

Vi

Am

Και προ-φη-τών τούς α-κράϊ-μο-νας Μω-υ-σήν και Η - λί- αν η- νέγ- κα- το,

Am

Vi

Am

α- να -λό-γως μαρ-τυ-ρούν-τας αυ-τού τήν θε- ό- - τη- τα,

Am

Vi

Am

καί ό-τι αυ-τός ε- στι τό α- -λη-θι- νόν τής πα-τρι- κής ου- σί-ας α -παύ-γα -σμα,

Am

Vi

Am

ο κυ -ρι- εύ- ων ζών-των και νε-κρών.

Am

Vi

Am

Δι- -ό και νε-φέ- λη κα-θά-περ σκη-νή, πε- ρι- -έσ- χεν αυ-τούς,

Am

Vi

Am

καί φω-νή ά- -νω- - - θεν

Am

Vi

Am

τού Πατ-ρός εκ τής νε- φέ- λης η- χη-τι-κώς προσ-μαρ-τυ-ρού-σα και λέ-γου-σα.

Am

Vi

Am

Ού-τός ε- στιν όν αρ-ρεύ- στως εκ γα-στρός, πρό ε-ωσ-φό-ρου ε- γέν- νη-σα,

Am

Vi

Am trisem.

Am

Υι-ός ο α- γα-πη- τός μου όν απ-έ-στει-λα σώ-σαι,

Am

Vi

Am

τούς εις Πα-τέ-ρα καί Υι- όν, καί Πνεύ-μα Ά-γι- ον βαπ- τι- - ζο - -μέ- νους,

Am

Vi

Am

καί ο- μο-λο- γούν-τας πι-στώ-ς ως α- δι- -αί- ρε -τόν ε- στιν

Am

Vi

Am

έν τό κρά-τος τής θε- ό- τη -τος, αυ- τού α- κού- ε- - τε.

Am

Vi

Am

Αυ- - τός ούν φιλ- άν-θρω-πε Χρι- στέ ο Θε- ός,

Am

Vi

Am

καί η-μάς κατ-αύ-γα-σον, έν τώ φω- τί τήσ α- προ- σί-του σου δό-ξης,

Am

Vi

Am

καί α- -ξί- ους α -νά- δει- ξον κλη- ρο-νό-μους,

Am

Vi

Am

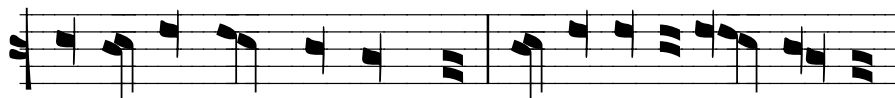
τήσ α-τε-λευ-τή-του βα-σι- λεί- ας σου ως υ- περ- ά- -γα- θος.

Am

Vi

SPEV

На літні стіхыры самогласны, гласы ё:

Ї́-же свѣ-томъ тво-імъ всѹ́ веле-ннѹ́ ю ѿ-свѣ-тѣхъ,

на го-рѣ́ вы-со-цѣ́ пре-вѣ-ра-зѣ-ла ѿ-свѣ-тѣ́-же,

по-ка-зѣ́хъ о́чи-ни-кѹ́мъ тво-імъ сла-ву тво-ю́,

ѡ́-къ міръ ѡ́-бав-ла-е-ши ѿ пре-стѣ-п-лѣ-нї-а.

тѣ́м-же во-пї-емъ ти: ми-ло-сѣ́р-де го́-спо-ди, спа-си́ ду-шы на-ша.

И́же на го-рѣ́ да-вѣр-ствѣ́и пре-ш- браж- са во сла-вѣ́, хр̑-тѣ́ бо-же,

и по-ка-завъ оу-че- ни-кѣмъ тво-имъ сла-вѣ́ тво-е-гѣ́ бо-же-ствѣ́,

ш-за-рѣ́ и на-сѣ́зъ свѣ́-томъ тво-е-гѣ́ раз-с-мѣ́-ни-и,

и на-ста-ви на-сте-зѣ́ за-повѣ́-дей тво-ихъ,

ѡ-кѣ́ ѡ-дѣ́нъ блáгъ и че-ло-вѣ́-ко-лю-бецъ.